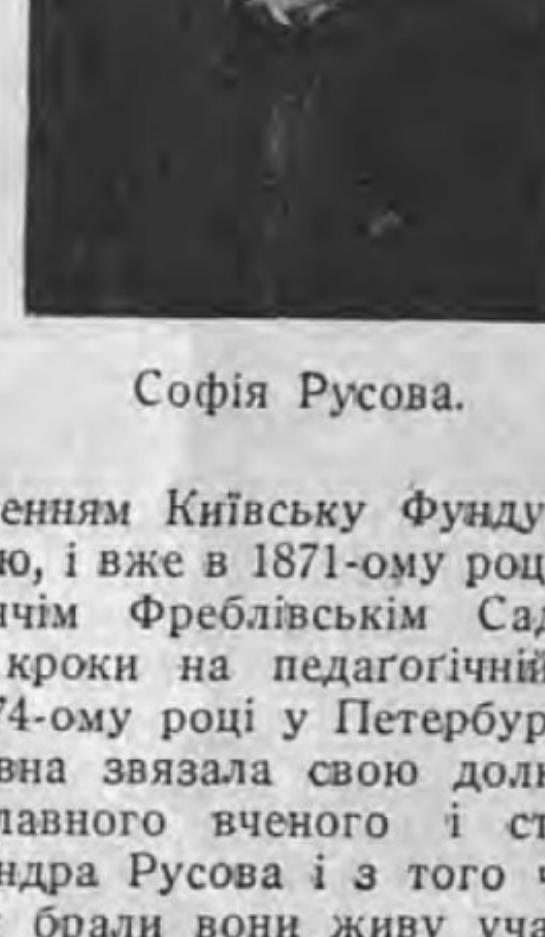


Софія Русова

З приводу 80-ліття.

Софія Русова, хоч і не походить з чисто українського роду — батько її полк. Ліндфорс з походження швед, а мати з роду французьких емігрантів, Жевре — все-ж стала визначною українською громадянкою, що всенікне своє життя поставила праці для України.

Народилася Софія Федорівна у маєтку батьків — Олешні на Чернігівщині. В 1870-ому році покінчila з



Софія Русова.

відзначенням Київську Фундуклійську Гімназію, і вже в 1871-ому році ставить у дитячім Фреблівськім Садку свої перші кроки на педагогічній дорозі.

В 1874-ому році у Петербурзі Софія Федорівна звязала свою долю із долею славного вченого і статистика Олександра Русова і з того часу вже вдвійку брали вони живу участь в українському громадсько-національному житті наражуючись за те на довголітнє переслідування московської адміністративної влади.

Почавши свою педагогічну працю у Фреблівському Садку ще в 1871-ому році Софія Федорівна не покидає її до нинішнього дня. Короткий час у Чернігові мала свій дитячий садок, але московська поліція закрила його як „нелегальний“. Від 1909-го року пані Русова вчителювала у Фреблівському Інституті в Києві, а від 1916-го року ще й у торговельній школі П. Холодного; при цьому брала живу участь в українському педагогічному журналі „Світло“. В часі великої революції 1917-го року п. Русова стає на чолі відділу дошкільної освіти в міністерстві народної освіти, а пізніше — в 1921-ому році як лекторка педагогіки працює в новім українськім університеті в Камянці на Поділлі.

По двох невдачних спробах у 1922-ому році п. Русова перейшла Збруч та після короткого перебування у Відні переїхала до Чехословаччини. Тут спершу викладала французьку мову в Українській Господарській Академії, а пізніше стала професором педагогіки в Українському Педагог. Інституті.

Наша сьогоднішня коротка замітка не дозволяє нам широко розводигтись над громадською і зокрема педагогічною діяльністю п. Русової. Це й не було нашим завданням. Хочемо тільки з приводу 80-ліття, що сповнилося 18-го лютня ц. р. долучити і свій поклін та побажати ювілятці ще довго життя і багато сил до праці для української справи.